

Warszawa, dnia 1 grudnia 2014 r.

Poz. 1688

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA OBRONY NARODOWEJ**

z dnia 27 listopada 2014 r.

w sprawie wyznaczania żołnierzy zawodowych do służby poza Siłami Zbrojnymi Rzeczypospolitej Polskiej w razie ogłoszenia mobilizacji, ogłoszenia stanu wojennego i w czasie wojny

Na podstawie art. 142 ust. 4 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1414) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) warunki i tryb wyznaczania żołnierzy zawodowych do służby poza Siłami Zbrojnymi Rzeczypospolitej Polskiej, zwanymi dalej „Siłami Zbrojnymi”,
- 2) jednostki organizacyjne i stanowiska służbowe poza Siłami Zbrojnymi, w których żołnierze zawodowi mogą pełnić zawodową służbę wojskową,
- 3) uprawnienia żołnierzy zawodowych pełniących służbę w jednostkach organizacyjnych poza Siłami Zbrojnymi – w razie ogłoszenia mobilizacji, ogłoszenia stanu wojennego i w czasie wojny.

§ 2. 1. Żołnierz zawodowy może zostać wyznaczony na stanowisko służbowe w jednostce organizacyjnej poza Siłami Zbrojnymi, zwanej dalej „instytucją cywilną”:

- 1) za zgodą dowódcy jednostki wojskowej, w której pełni służbę, a w przypadku żołnierzy pełniących służbę na stanowiskach służbowych zaszeregowanych do stopni etatowych generałów (admirałów) także za zgodą Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych, w przypadku jego mianowania;
- 2) gdy posiada pozytywną opinię służbową;
- 3) gdy posiada odpowiednie kwalifikacje zawodowe, wymagane na tym stanowisku.

2. Do pełnienia czynnej służby wojskowej w instytucji cywilnej wyznacza się w pierwszej kolejności żołnierzy zawodowych, których stan zdrowia, stwierdzony orzeczeniem wojskowej komisji lekarskiej, nie pozwala na jej dalsze pełnienie w jednostce wojskowej, lub przeniesionych do rezerwy kadrowej oraz pozostających w dyspozycji.

§ 3. Żołnierze zawodowi mogą być wyznaczani do pełnienia służby wojskowej w instytucjach cywilnych na stanowiskach służbowych, na których są wykonywane zadania lub prowadzone prace:

- 1) z zakresu powszechnego obowiązku obrony;
- 2) związane z realizacją dostaw, robót i usług oraz innych zadań na rzecz Sił Zbrojnych;
- 3) produkcyjne na rzecz przemysłu zbrojeniowego;
- 4) w zakresie obrony cywilnej;
- 5) dotyczące planowania gotowości obronnej państwa;
- 6) z zakresu szkolenia wojskowego żołnierzy skazanych na karę aresztu wojskowego;
- 7) na rzecz środowisk kombatanatów i inwalidów wojennych.

§ 4. Instytucjami cywilnymi, w których mogą pełnić służbę wojskową żołnierze zawodowi, są:

- 1) instytucje cywilne wymienione w art. 22 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych;
- 2) Kancelaria Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej, Kancelaria Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, a także państwowe jednostki organizacyjne podległe i nadzorowane przez Prezesa Rady Ministrów;
- 3) urzędy naczelnych, centralnych i terenowych organów administracji rządowej oraz organów administracji samorządowej;
- 4) przedsiębiorstwa państwowe i instytuty badawcze, wykonujące zadania na potrzeby obronności państwa, a także inni przedsiębiorcy, w których Skarb Państwa posiada co najmniej 51% udziałów;
- 5) banki państwowe i inne banki, w których Skarb Państwa posiada co najmniej 51% udziałów;
- 6) jednostki zmilitaryzowane;
- 7) przedsiębiorcy o szczególnym znaczeniu gospodarczo-obronnym;
- 8) komórki organizacyjne właściwe w sprawach obrony cywilnej w urzędach wojewódzkich, powiatowych i gminnych;
- 9) jednostki organizacyjne szkół wyższych;
- 10) zakłady karne dla odbywających karę aresztu wojskowego;
- 11) stowarzyszenia prowadzące działalność bezpośrednio związaną z obronnością państwa;
- 12) fundacje, dla których organem nadzoru jest Minister Obrony Narodowej, wskazany w statucie lub rejestrze fundacji.

§ 5. 1. Żołnierze zawodowi mogą pełnić służbę wojskową:

- 1) w instytucjach cywilnych, o których mowa w § 4 pkt 1–3 i 8, na stanowiskach służbowych określonych w przepisach o wynagrodzeniu obowiązującym w tych jednostkach,
 - 2) w instytucjach cywilnych, o których mowa w § 4 pkt 4, na stanowiskach dyrektora i jego zastępców oraz na stanowiskach pracowników naukowych, badawczo-technicznych i inżynieryjno-technicznych,
 - 3) w instytucjach cywilnych, o których mowa w § 4 pkt 9, na stanowiskach nauczycieli akademickich szkół wyższych,
 - 4) w pozostałych instytucjach cywilnych, o których mowa w § 4, na odpowiednich stanowiskach służbowych
- jeżeli na tych stanowiskach są wykonywane zadania, o których mowa w § 3.

2. W instytucjach cywilnych, o których mowa w § 4 pkt 3, żołnierze zawodowi nie mogą być wyznaczani na stanowiska służbowe będące organami administracji publicznej, na których stosunek pracy powstaje w drodze wyboru.

3. Na stanowiskach służbowych będących organami administracji publicznej i na stanowiskach służbowych kierowniczych lub doradców osób zajmujących te stanowiska czynną służbę wojskową mogą pełnić wyłącznie żołnierze zawodowi zaliczeni do korpusu oficerów zawodowych.

§ 6. Stanowiska służbowe w instytucjach cywilnych, na których żołnierze zawodowi mogą pełnić lub pełnią czynną służbę wojskową, ujmuje się w „Wykazie stanowisk służbowych i funkcji w instytucjach cywilnych”, prowadzonym przez Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego.

§ 7. 1. Z wnioskiem do Ministra Obrony Narodowej o wyznaczenie żołnierza zawodowego na stanowiska służbowe w instytucjach cywilnych występują:

- 1) szefowie: Kancelarii Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej, Kancelarii Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Kancelarii Prezesa Rady Ministrów i Biura Bezpieczeństwa Narodowego, a także państwowych jednostek organizacyjnych podległych i nadzorowanych przez Prezesa Rady Ministrów;
- 2) ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) lub wojewodowie, w odniesieniu do podległych lub nadzorowanych instytucji cywilnych;
- 3) dyrektorzy przedsiębiorstw państwowych i instytutów badawczych, właściwe organy przedsiębiorców, kierownicy jednostek zmilitaryzowanych – za pośrednictwem właściwego ministra lub wojewody;
- 4) dyrektorzy lub prezesi banków;
- 5) rektorzy szkół wyższych – za pośrednictwem ministrów sprawujących nadzór nad tymi szkołami;

- 6) marszałkowie województw, starostowie i wójtowie lub burmistrzowie (prezydenci miast) – za pośrednictwem wojewody;
- 7) właściwe organy statutowe stowarzyszeń i fundacji.

2. Przepis ust. 1 nie narusza przepisów dotyczących wyznaczania na stanowiska będące organami administracji publicznej.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać nazwę instytucji cywilnej oraz nazwę i liczbę stanowisk służbowych przeznaczonych dla żołnierzy zawodowych, a także kwalifikacje zawodowe wymagane do zajmowania tych stanowisk i zakres wykonywanych na nich zadań.

4. Kierownicy instytucji cywilnych występują z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, jeżeli posiadają odpowiednią liczbę etatów kalkulacyjnych w celu utworzenia stanowisk służbowych przeznaczonych dla żołnierzy zawodowych oraz posiadają środki na finansowanie uposażeń i innych należności pieniężnych określonych w § 11 ust. 1.

5. W razie uwzględnienia wniosku, o którym mowa w ust. 1, stanowisko służbowe wymienione w tym wniosku ujmuje się w wykazie, o którym mowa w § 6.

§ 8. Minister Obrony Narodowej może odmówić uwzględnienia wniosku, o którym mowa w § 7 ust. 1, jeżeli na wskazanych stanowiskach służbowych nie będą wykonywane zadania lub prowadzone prace określone w § 3 albo jest to uzasadnione potrzebami Sił Zbrojnych.

§ 9. 1. W razie uwzględnienia wniosku, o którym mowa w § 7 ust. 1, Minister Obrony Narodowej:

- 1) zalicza – do celów związanych z pełnieniem zawodowej służby wojskowej oraz obliczania uposażenia i innych należności pieniężnych żołnierzy zawodowych – stanowiska służbowe, określone we wniosku, do odpowiednich grup uposażenia zasadniczego żołnierzy oraz ustala stopnie etatowe, do których zaszeregowuje te stanowiska, stosownie do równorzędnych lub odpowiednich stanowisk występujących w etatach jednostek organizacyjnych Sił Zbrojnych;
- 2) przedstawia kierownikowi instytucji cywilnej imienne propozycje obsady stanowisk służbowych określonych we wniosku, po uprzednim uzyskaniu od właściwych przełożonych żołnierzy zawodowych zgody, o której mowa w § 2 ust. 1 pkt 1.

2. W razie uzgodnienia obsady stanowisk służbowych z kierownikiem instytucji cywilnej, Minister Obrony Narodowej zwalnia na podstawie decyzji personalnych wytypowanych żołnierzy zawodowych z zajmowanych stanowisk i kieruje ich do instytucji cywilnej w celu wyznaczenia na uzgodnione stanowisko służbowe.

§ 10. Żołnierzy zawodowych, o których mowa w § 9 ust. 2, wyznacza na wskazane stanowiska służbowe kierownik instytucji cywilnej.

§ 11. 1. Żołnierzom zawodowym pełniącym służbę na stanowiskach służbowych w instytucjach cywilnych przysługują uprawnienia i świadczenia, w tym uposażenie i inne należności pieniężne, określone w przepisach o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Do żołnierzy zawodowych pełniących służbę w instytucjach cywilnych stosuje się odpowiednio obowiązujące, na zajmowanych przez nich stanowiskach służbowych, przepisy prawa pracy dotyczące obowiązków pracodawcy i pracownika, regulaminów pracy, wyróżnień niezwiązanych z przebiegiem służby wojskowej, odpowiedzialności materialnej pracowników, rozkładu czasu pracy oraz bezpieczeństwa i higieny pracy, jak również tworzenia funduszu nagród, a także przyznawania nagród.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.¹⁾

Minister Obrony Narodowej: *T. Siemoniak*

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 16 stycznia 2004 r. w sprawie wyznaczania żołnierzy zawodowych do służby poza Siłami Zbrojnymi Rzeczypospolitej Polskiej w razie ogłoszenia mobilizacji, ogłoszenia stanu wojennego i w czasie wojny (Dz. U. Nr 15, poz. 133), które traci moc na podstawie art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o zmianie ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1355).